

Nieuwsbrief 20 juni 2021

Over **de orkaan** in Leersum, over fabelhaft **taalgeklater** (lock down-schrijfsessies) , **overgave** (mijn reis) en andere **agendapunten**: op bv a.s donderdag 1 juli: portret van mijn vader/moeder

Door het oog van de orkaan

Deze nieuwsbrief stond al klaar in al haar joligheid, toen vrijdagmiddag de orkaan over ons mooie dorp Leersum trok. De kinderen waren God zij dank thuis en in huis, met elkaar, ik bevond me een dorp verderop, waar de zon rustig scheen. Toen onze zoon me belde dat er overal glas lag en dat de tuin was verwoest, dacht ik eerst dat hij een grapje maakte. Ze hadden twee heel angstige minuten meegemaakt. Samen met mijn vriendin reed ik naar Leersum, waar het dorp al was afgezet. Auto's lieten we staan, we zetten het op een lopen. Op de hoofdstraat lagen bomen op de straat en op huizen, hulpdiensten reden af en aan. Mensen met de handen voor hun mond. Hoe dichter we in onze buurt kwamen, hoe moeilijker het ging. Op de brede Lomboklaan, met bomen als zuilen en takken als grote, groene bogen, klauterden we over stammen heen, onder takken door. Bomen met kluiten van 5 bij 5 meter lagen overal. Onder een van hen lag een fiets: 'Dat is mijn fiets', zei een mevrouw met hond. 'En mijn auto', zei de meneer die naast haar stond. Hoe konden zij hier ongedeerd staan? Ik vroeg het me een tel af en daarna door naar de kinderen. Via de tuin en het huis van een buurvrouw hebben we ons een weg gebaad naar ons huis. De ravage was ongelooflijk. Zoon ging op zoek naar ouders en grootouders van vrienden: waren zij oke? Nieuws reist snel.

Overal verschenen hulpdiensten, overal mannen in pakken die informeerden of mensen oke waren, die bomen doorzaagden en de wegen vrij probeerden te maken. Gaslekken werden opgespoord. Wij voerden gesprekken met burens, over verwoesting, over geluk, over de bomen op de daken, de blauwe lucht waar eens groene takken als slingers uit de hemel hingen. Sommigen overstuur omdat zij er door de krachten van de natuur van overtuigd waren dat hun laatste minuut geslagen had. We

gingen binnen aan de slag om te dweilen en op te ruimen. Zelfs in mijn nachtkastje trof ik een doormidden gereten boomblaadje aan.

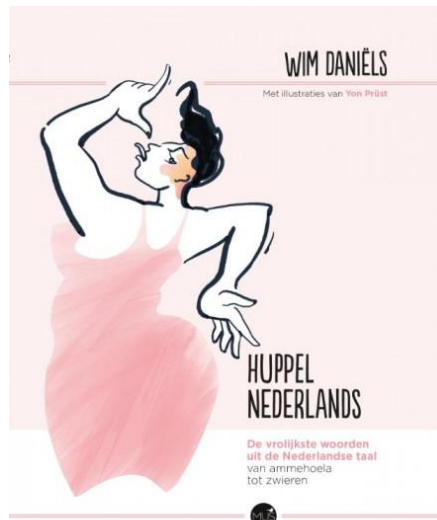
In eerste instantie was ik alleen maar blij en dankbaar dat iedereen in orde was, dankbaar voor alle hulp. Voor de buurman die al na een paar minuten in onze tuin had gestaan om te kijken of wij oke waren. Dat er zo weinig gewonden zijn, is voor mij een Godswonder. Maar op zaterdagochtend, wandelend door de straten met de hond, het bos is immers niet meer, voelde ik ook verdriet, over al die natuur die verwoest is, de bomen waar wij zo van houden, de vele vogels die hun nesten missen of er niet meer zijn. Nu de straten leeg waren, was pas goed te zien hoeveel gaten de orkaan had geslagen.

Daarna gingen we buiten ruimen, en kwamen familie en vrienden die de afzetting wisten te trotseren. De werkmannen (uit Friesland!) arriveerden die de daken en ramen kwamen repareren. Allen konden zij niet geloven wat zij zagen. De situatie was zoveel meer ontluisterend dan wat zij op tv hadden gezien. Er werd met ongekende energie gezaagd, gesjouwd, schoongemaakt, gelachen. De bladeren van de ramen en muren geveegd. Aan het einde van de dag was de de tuin goed begaanbaar. En was ik nog meer doordrongen van het feit dat we ongelooflijk veel geluk hebben gehad. Het had zo anders kunnen aflopen. En dan alle hulp en de lieve berichten van bezorgde mensen. Van onze kinderen die van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat de benen uit hun lijf hebben gelopen. Net als de man, mét zweepslog. 's Avonds hebben we met de aanwezigen en de burens geproost op de goede afloop. Toen viel op dat we nu opeens veel langer avondzon hebben in onze achtertuin.

Overgave

Als ik schrijf wat geschreven wil worden, wat komt er dan? Kan ik me laten leiden? Of is er de oude gewoonte om zelf de touwtjes in handen te willen hebben. Om liever niet in het diepe te springen, om veilig alles bij het oude te houden? Het is een weg, een klim eigenlijk om uit de groef te komen. Een grote tegenstelling: ik wil het dolgraag, maar doe het weinig. Dit is precies waarom het thema sterven me aanspreekt: vanwege de overgave die nodig is om los te kunnen laten. Diep van binnen weet ik dat juist in die overgave de ultieme vrijheid besloten ligt. Ik oefen me, in vertrouwen, in het laten leiden. En jij?

Lock down-inspiratie-zoom-schrijfsessies: fabelhaft taalgeklater

Van half december tot eind april, drie keer per week van 7.45 tot 8.05 uur, zwierden de matineuze deelnemers op hun papier, zwaaiden met hun pen en zwadderden* door de lock down inspiratie zoom-schrijf heen. We begonnen in steeds wisselende samenstellingen rondom stamgast Pien en eindigden met een vast groepje. We knabbelden in die maanden op woordjes in een olipodriga aan oefeningen langs de tonen van de muziek, de kleuren van de natuur en de kwaliteiten van verfijning. Het huishoudende virus hebben we aan alle kanten besnuffeld en met inkt op de hielen gezeten, net als talloze andere onderwerpen. Zelf heb ik me als hittepetit vastgebeten in het loslaten van mijn meningen. Alsof ik een pup van een week zindelijk probeer(de) te krijgen... Wat ontstond was pruttelend proza, knutterend koeterwaals of atypisch taalgeklater, soms wat kloefkapperig. Zo schreven we, op één akkefietje met de techniek na, om Kerstmis, oud, nieuw en Pasen heen en uitermetuitten vlak voor Koningsdag, omdat de lichten in de gelockdownsizede samenleving voorzichtig op groen gingen. De sociale afstand met taal gedicht. Eind april taalde men naar andere dichtertelijke vrijheid, alhoewel er altijd ruimte blijft voor... hunker- en huppelwoorden, voor schrijven.

Dankbaar voor de belangstelling, fijn om met jullie te mogen schrijven.

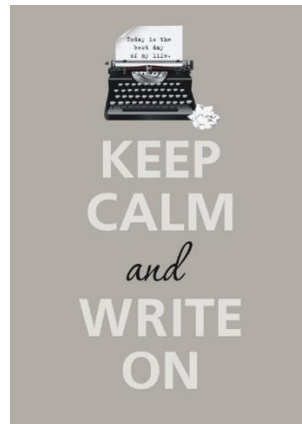
*Veel van deze huppelwoorden komen uit het boek van *Wim Daniëls*

Juni 2022: Schrijfweek(end) bij het Franse Boulède

Schrijvend tot jezelf komen op een heerlijke, stille plek in de Lot-et-Garonne: La Boulède. In juni 2022 staat dit te gebeuren. Onder de Franse zon of uitgestrekte sterrenhemel schrijf je, kun je yogalessen volgen, een reikibehandeling ontvangen, wandelen of gewoon bijkomen. Thema van deze dagen is vruchtbaarheid: wat betekent dit voor jou? Wat is jouw vrouwelijke kracht? Waarin ben jij vruchtbaar? Vruchtbaarheid is immers zoveel meer dan leven kunnen doorgeven. Wees welkom. En mocht je alvast een indruk willen krijgen: <https://youtu.be/ShFRvZCLDAY>

Data en meer praktische info volgen.

Wil je meer weten? Heb je interesse? Neem gerust contact op met Karen van La Boulede: 003 675 35 38 00/ <http://boulede.com/> of met mij: 06- 498 949 22

Schrijfagenda

Zie ook: [bijzondere verhalen, schrijftheater, schrijfcursussen, Leersum](#) of <https://www.bijzondereverhalen.nl/>

01-07: **portret van mijn vader/moeder**, dagworkshop in de buitenlucht

31-08: start nieuwe **schrijfgroep** *Creatief re-creëren*

01-09: **dagworkshop De Keuze**-Schrijf je vrijer, naar boek van dr Edith Eva Eger

24-09: start cursus **Befriending life** naar boeken Rachel Remen (info volgt)

Juni 2022: schrijfweek(end) bij het Franse Boulède over vruchtbaarheid